

3489 3. Beh. af Lovf. om midlert. Foranst. m. d. v. Arbejdsløsh. og Vinterens Strength. indtr. Nød. 3490

gere og i Henseende til Hæderlighed paa samme Fod, men Grundloven forlanger, at der skal være en vis personlig Uafhængighed tilstede hos dem, der vælges Rigsdagsmænd, og denne antages ikke at være tilstede hos dem, der ikke have selvstændig Dug og Dist. Jeg ønsker derfor at slutte mig til den Opsættelse, at der i Grundlovens Bestemmelser om Fattiges Udelukkelse fra Valgret ikke ligger en saadan Plet paa deres borgerlige Værd, som man ofte er tilbøjelig til at ville tilskrive dem. Jeg kan forøvrigt ikke omtale denne Sag uden, ogsaa ved denne Leilighed at gjentage, hvad jeg for flere Aar siden havde Leilighed til at ytre, at det er mit inderlige Ønske, at vi maatte komme til nogen Reform i denne Bestemmelse, og det ikke ved en Grundlovsforandring, som altid er særdeles vanskelig, men ved en saadan Klassifikation af Fattigundersøttelsen, at man skjelnede mellem den Understøttelse til Fattige, som virkelig berører dem den økonomiske Uafhængighed, og den, som maa siges ikke at gjøre noget Staar i den. Til den sidste Art regner jeg navnlig den Understøttelse, som gives i Sygdomstilfælde i Form af Medicin, Lægetilsyn og maaske ogsaa noget Underhold. Jeg vilde ønske det for meget helbigt, om vi kunde paany vende tilbage til en Underpøggelse af det Spørgsmaal, hvad der lod sig gjøre, for at denne Art af Fattigundersøttelse kunde blive borttagen fra den almindelige Regel, som Grundloven har foreskrevet, som sagt, ikke fordi jeg i den ser noget Stempel af borgerlig Vanære, men fordi jeg tror, at der kan findes en virkelig økonomisk Uafhængighed selv hos den Mand, der har modtaget Sygehjælp i eiendommelige Tilfælde af Fattigvæsenet.

Taubert: Jeg tror, at det ærede Medlem, som nu satte sig, tillægger den theoretiske Betragtning, som han her fremsatte, en for stor Vægt; thi lige overfor den staar den faktiske Opsættelse blandt Befolkningen af, hvilken Betydning det har at have faaet Fattigundersøttelse. Det er en Sag, som man ikke kan se bort fra. Dette gjør sig ogsaa gjældende i den Fortolkning, som Befolkningen underlægger den paagjældende Valgbestemmelse i Grundloven — hvad enten nu denne Fortolkning er den, som Grundlovens Giver har ment at lægge deri, eller ei; men saaledes opfattes Forholdet, at den, som har modtaget Fattigundersøttelse, derved har lidt et Staar i sin borgerlige Afgøttelsesstilling. Det er Noget, man aldeles ikke

kan se bort fra, og da der heller ikke er Tale om at træffe Forandringer i Grundloven eller Valgloven men kun om at fri de paagjældende mindre helbigt stillede Medborgere fra at komme i den Stilling, at de selv føle sig trykkede og til en vis Grad nedværdigede, og at de betragtes paa samme Maade fra andre Sider, antager jeg, at ethvert Forsøg i den Retning, burde finde Understøttelse hos dem, der raisonnere saaledes, som den ærede sidste Taler raasonerede i Slutningen af sit Foredrag; thi i Slutningen af sit Foredrag udtalte han netop sit Ønske om at kunne sætte de Medborgere, som paa Grund af Sygdom eller lignende Omstændigheder vare komne i en stedblikkelig Forlegenhed, istand til at faae den afhjulpet uden derved at komme under Fattigvæsenet og lide det Staar i deres borgerlige og politiske Stilling, som deraf er Følgen, og befri dem for de øvrige Følger, som resultere deraf. Det var jo et Ønske, som det ærede Medlem udtalte, og deri kan jeg ganske sympatistisk med ham. Jeg tror rigtignok, han burde gaa videre i saa Henseende, end han gjorde, saaledes, at han ikke indskrænkede sig til Sygdomstilfælde, men jeg tror ogsaa, han mere ansøgte det som et Exempel, end at det skulde være hans Hensigt, at det skulde indskrænkes netop dertil; og dersom jeg har Ret deri, er et saadant Tilfælde, som det her foreliggende, et af dem, hvor man vistnok maa sige, at der er Grund til at træffe Foranstaltninger i denne Retning. Nu er jo det andet Spørgsmaal, det, hvorvidt Staten bør bidrage dertil. Ja, derimod har jeg egentlig ikke hørt anden Indvending end den, som fremkom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev), og som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne allerede tilstrækkelig har indbegaaet, nemlig at det skulde være et aldeles nyt Princip, som vi her vilde indføre. Nuvel, dette Princip har Folkethinget vedkjendt sig tidligere under Behandlingen af mere almindelige Love end denne Leilighedslov, og har man ikke kunnet faae de almindelige Love gennemførte, er det ikke saa underligt og ikke uden Exempel, at man søger at faae det Princip, man har søgt gennemført, indført i et af de Tilfælde, som den almindelige Lov havde for sig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har ganske sikkert Ret i, at det er ikke noget nyt Princip, som derved søges indført; thi det er en Grundtætning, som oftere har været anerkjendt fra Folkethingets, Landsthingets, Regje-